

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 330: Giác Chiếu Chính Là Ngay Nơi Khởi Tâm Động Niệm, Dụng Công Vi Mật, Mới Là Thiết Thực

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 026)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【 Giác chiếu chính là ngay nơi khởi tâm động niệm, dụng công vi mật,¹ mới là thiết thực. 】

Điều này vừa rồi đã nói qua, chỗ này nói rất rõ ràng, rất minh bạch. Tuy nhiên, muốn dụng công [theo cách này] thì tâm phải rất định, rất vi tế thì mới có thể dùng được.

Nếu trong tâm này mà vọng tưởng nhiều, tạp niệm nhiều, phiền não nhiều, thì không dùng công phu này được, có dạy cho quý vị cũng chẳng có tác dụng gì. Cho dù ở trong thiền đường tọa thiền, xếp bằng xoay mặt vào vách thì trông dáng vẻ cũng rất giống đấy, nhưng trong tâm vẫn là vọng tưởng đầy đầy, vậy thì đâu có ích gì? Chẳng có ích gì cả. Thiền định là bảo tâm quý vị định, không phải bảo thân quý vị định; thân định thì không có tác dụng, tâm phải định mới được.

Cho nên, dụng công chân thật là ở đâu? Là ngay chỗ khởi tâm động niệm.

Phương pháp [Giác chiếu] này chúng ta dùng không được. Vừa rồi đã giảng, hãy Niệm Phật. Ngay chỗ khởi tâm động niệm, một câu A Di Đà Phật niệm đến cùng, như vậy là được rồi. [Niệm Phật] so với phương pháp kia thì phương tiện hơn, hiệu quả thu được so với phương pháp kia còn thù thắng hơn. Dùng phương pháp kia [Giác chiếu/Thiền] là hoàn toàn dựa vào công phu của chính mình; nếu công phu của chính mình không đạt đến tiêu chuẩn đó thì muốn thành tựu sẽ rất khó.

¹ “Dụng công vi mật” ở đây là: Dùng công phu một cách tinh tế, sâu kín và liên tục ngay trong tâm.

Niệm Phật thì có Phật lực gia trì, điều đó không giống nhau. Công phu chưa đạt đến nhưng Phật lực vẫn gia trì. Không những A Di Đà Phật gia trì chúng ta, mà mười phương tất cả chư Phật Như Lai đều gia trì, cho nên công đức niệm Phật là không thể nghĩ bàn.

Niệm Phật muốn đạt được cảm ứng thì phải thành tâm mà niệm, nhất tâm mà niệm, không được có nghi ngờ, không được có xen tạp, thì công đức ấy sẽ rất thù thắng.

Nếu trong lúc niệm Phật mà sanh lòng nghi hoặc, ví dụ như bình thường chúng ta bị bệnh, niệm A Di Đà Phật niệm mấy ngày không thấy hiệu quả, bèn nghĩ: *“Chắc là phải niệm Phật Dược Sư, Phật Dược Sư là lo việc trị bệnh, còn Quán Âm Bồ Tát lo việc tiêu tai”*. Phân phối cho mỗi người một chức vụ, đây chính là gì? Là tâm của quý vị có nghi hoặc, có hoài nghi, cho nên niệm không có cảm ứng. Có xen tạp thì không có cảm ứng.

Nhất định phải chuyên tâm niệm, nhất tâm niệm, thành thành khẩn khẩn mà niệm, nhất định sẽ được cảm ứng, hơn nữa cảm ứng rất nhanh, rất rõ rệt.

Phía trước kỳ thực đã giảng rất nhiều, thân thể chúng ta có bệnh khổ, không khỏe mạnh, tật bệnh rất nhiều, làm sao để loại bỏ nó? Hãy tu Tâm Thanh Tịnh. Chỉ cần đạt được Tâm Thanh Tịnh thì bệnh khổ gì cũng không còn, tật bệnh gì cũng hết. Đây là sự thật!

Hiện nay thế gian này của chúng ta thật sự rất đáng thương. Những thứ chúng ta ăn, những thứ chúng ta uống đều có độc, rau củ đều có thuốc trừ sâu. Trước đây Thầy Lý [Lão cư sĩ Lý Bình Nam] từng giảng, cuộc sống người hiện nay không thể so với người trước kia. Người trước kia ăn uống thật sự có đầy đủ sắc, hương, vị, còn người hiện nay là “tam ca phục độc” (ba bữa đều uống thuốc độc).

Ngày ngày uống thuốc độc, đại khái là trong đường ruột bao tử đã có chất kháng sinh, có kháng thể nên vẫn còn ứng phó được. Nhưng chư vị phải biết rằng, lâu ngày chầy tháng, độc tố tích tụ ở nơi đó sẽ biến thành bệnh độc (virus), từ từ tích tụ sẽ thành bệnh độc, bệnh độc một khi phát tác thì vô phương cứu chữa.

Phương pháp gì để giải độc? Là Đại Từ Bi Tâm. Quý vị thật sự có tâm đại từ bi, thì bất luận loại độc gì gặp phải đều sẽ bị hóa giải hết, không cần phải đi tìm thuốc giải độc.

Tâm Thanh Tịnh, Tâm Đại Từ Bi là thuốc giải độc tốt nhất. Chúng ta xem chư Phật Bồ Tát, ăn phải thuốc độc các Ngài cũng không sợ, các Ngài cũng không đi tìm thuốc giải, độc được hễ vào đến thân các Ngài thì tự nhiên được hóa giải. Đó chính là Từ Bi. Thanh Tịnh, Từ Bi, chúng ta cần phải nuôi dưỡng cái tâm này.

Chú thích:

(*): “Dùng công vi mật” ở đây là: Dùng công phu một cách tinh tế, sâu kín và liên tục ngay trong tâm.